

Ook Duitse boeren zien land onder water gezet

11 juni 2025

Onder de rook van Berlijn hebben de autoriteiten enkele weiden overstroomd, hoewel het land nog steeds privé-eigendom is. De boer spreekt van onteigening en willekeur. De ingreep is onderdeel van het meer ‘natuurlijk’ maken van de door Berlijn stromende rivier de Spree.

Je eigen land ongewild onder water gezet

“In het verleden werd op deze gebieden landbouw beoefend”, legt de 60-jarige boer uit. “Tegenwoordig wordt het verondersteld te worden begraaasd, maar in werkelijkheid is het nutteloos land. Ongeveer 80 procent van de 850 hectare gaat verloren als gecultiveerd voedergebied, de resterende 20 procent is bedreigd”,

verklaart hij tegenover de [Berliner-Zeitung](#).

Harde, scherpe holle grassen groeien tussen de plassen. Maar de koeien vreten dat niet en het blijft er dus liggen.

Volgens de boer is procedure weliswaar volgens plan verlopen, maar er was geen procedure voor de goedkeuring van het plan. Alle rechtbanken zeggen dat dit illegaal was, aldus de boer.

Volgens een hoge administratieve rechtbank (Oberverwaltungsgericht) is het onder water zetten in dit geval illegaal. De autoriteiten hebben onrechtmatig gehandeld bij de renaturalisering van de Müggelspree. Een goedkeuringsprocedure werd overgeslagen alsook het vooraf vaststellen van de gevolgen van het onder water zetten voor de boeren.

De advocaat van de boer, gerekend tot de beste op dit terrein van Duitsland, heeft in zijn 25 jaar lopende praktijk nog nooit zoiets meegemaakt. Er is volgens hem sprake van wel heel bijzonder ambtelijk handelen.

De Berliner-Zeitung schrijft verder over de lokatie: *“Eind jaren zestig maakte de Stasi het bebouwbaar. In het verboden gebied werden enorme pakhuizen gebouwd, samen met bunkers, appartementenblokken en bungalows. Hier werden onderschepte westerse pakketten geplunderd. Het gebied kreeg een eigen spoorverbinding, een eigen ingang van de snelweg. In de zomer van 1989 werden honderden trabis en Wartburgs uit Hongarije binnengebracht. Ze kwamen van DDR-burgers die naar het westen waren gevlucht.”*

Angst en obsessie drijvende krachten achter verwildering natuur

Vernatting is niet alleen een Nederlandse aangelegenheid zo blijkt. In veel landen worden de principes van rewilding doorgevoerd, gecoördineerd en waar nodig tegen de verdrukking van betrokkenen en protesten in. Bekijk hier [de website van Rewilding Europe](#).

De ingrepen vloeien onder meer voort uit de [SDG-doelen](#) van de Verenigde Naties waarbij doel 15 spreekt van *“Bescherming, herstel en bevordering van duurzaam gebruik van terrestrische ecosystemen, duurzaam beheer van bossen, bestrijding*

van woestijnvorming, het stoppen en omkeren van bodemdegradatie en het stoppen van biodiversiteitsverlies”.

Maar zijn nog tal van andere documenten, zoals ‘[Grenzen aan de Groei](#)’ van de Club van Rome die de basis hebben gelegd voor wat we nu meemaken. Een selectieve groep van industriëlen en andere invloedrijke personen is al sinds de 1970-er jaren de mening toegedaan dat de aarde door menselijke handelen wordt vernietigd. Om dat te voorkomen zijn harde maatregelen nodig, als het moet zelfs door het sterk terugbrengen van het aantal bewoners op aarde, “*liefst op vreedzame wijze*” ([video](#)), zei ooit lid van de Club van Rome Dr. Donella Meadows. Ook zag men de nationale staat als bedreiging, de wereld moet ‘een’ zijn. Zie onderstaande video.

De standpunten van deze groep, die in brede industriële kring steun ondervinden, geven aan dat men de harde lijn kiest. Naast een overtuiging dat de aarde wordt vernietigd, zijn alle klimaatgedreven angsten ook zeer profijtelijk geweest voor grote bedrijven die voor honderden miljarden aan diensten en producten konden verkopen. Ook voor overheid is het ‘einde-aarde-narratief’ profijtelijk. Elke dreiging lijkt maar één oplossing te kennen: meer belastingen. Dat daarmee de overheid ook steeds dieper in het leven van de burgers kan ingrijpen, is voor veel overheden een voordeel: macht over de vaak halsstarrige burgerij.

Ondertussen wordt de boer verdrongen van zijn land, de vissers van de visgronden en de burgers uit de natuur. Vrij baan voor wilde rivieren, wilde dieren en voor het afsluiten van steeds meer natuurgebieden.